SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 49. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 15, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 15-го БЕРЕЗНЯ 1995 р. Ч. 49. РІК CII.

ЗАТРИМАНО РАДНИКА ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Київ (Р. Р.). — Тут у четвер, 9-го березня, офіційні засоби масової інформації повідомили про затримання радника голови Верховної Ради України Олександра Мороза, Віктора Боженара, якого підозрюють у розкраданні державного майна в особливо великих розмірах. Комісія Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю вважає, що Боженар причетний до безпідставного виділення кредитів, у тому числі і в Охтирку, Сумської області.

Коментуючи цей факт, О. Мороз назвав його „політичною інсинуацією". „Я робитиму кроки, адекватні ситуації і своєму становищу голови Верховної Ради України, оскільки для мене дуже багато важить честь Верховної Ради, моя честь як її голови. Я діятиму так, як це передбачено законом, сподіваючись, що й інші суб'єкти цієї справи діятимуть за законом і згідно з ним нестимуть відповідальність", — сказав О. Мороз.

В. Боженара затримано 7-го березня і йому інкримінується стаття 86 Карного кодексу України. Боженар є також керівником українського інженерного центру „Труд" та основником ряду комерційних структур, у яких начебто „прокручувалися пільгові державні кредити в особливо великих розмірах", як сказано в газеті „Кієвскіє Ведомості" з 11-го березня. Журналіст Геннадій Кіріндясов зустрівся з дружиною В. Боженара Алою Боженар, яка працює секретарем у 166 київській школі. Вона розповіла, що їхнє помешкання вже з минулого року було під наглядом. Все почалося з того, сказала вона, що під час передвиборчої кампанії на Президента, О. Мороз, який також боровся за цей пост, запросив В. Боженара поїхати з ним по Україні для зустрічі з виборцями. Напередодні його повернення, 20-го червня, помешкання було пограбоване. Коли днька виносила сміття до неї підскочили три особняки з панчохами на обличчя, затягли в помешкання і вимагали долярів. Вони винесли всю відеоапаратуру, золоті прикраси, валюту. Саму Алу поранили ножем.

На запитання як вона оцінює арешт чоловіка, дружина Боженара відповіла, що, мабуть, хтось хоче дискредитувати оточення голови українського парляменту, щоб легше було усунути О. Мороза. Так само думає і сам О. Мороз. Тому він умовляв генерального прокурора не тримати Боженара під вартою, однак Владислав Дацюк все ж не відпустив його. О. Мороз вважає, що це „спроба використати правоохоронні органи для зведення політичних порахунків". І дружина Боженара, і О. Мороз запевняють, що Боженар досвідчений у бизнисових справах, фахівець з розумною головою і хтось йому дуже заздрить. Так, принаймні, вважає А. Боженар. За словами дружини, заснований чоловіком інженерний центр „Труд" не випадково підтримали перші особи держави, бо здійснення цієї програми „дозволяло б нагодувати цілу Україну". На цій підставі О. Мороз і зблизився з Віктором Боженаром. „А гроші на цю державну програму — це всього лише кредити, які не можна взяти і покласти до кишені", — вважає Ала Боженар.

Григорій Омельченко на запитання журналістів у чому він звинувачує Боженара, відповів, що він не звинувачує: комісія зібрала факти, які потребують правної оцінки. Всі зібрані документи передані до прокуратури і лише слідство може встановити правомірність дій Боженара.

На думку О. Мороза, „люди, які говорять про неправильне використання кредитів і таке інше, за своїм рівнем не мають достатніх знань, аби оцінювати факти". Мороз пригадав, що у вересні 1994 року він звертався до Генеральної прокуратури, Служби Безпеки і Міністерства Внутрішніх Справ з вимогою забезпечити супроводження кредитну правоохоронними органами, щоб ніхто не наживався на цьому, оскільки нинішня кредитна політика дає змогу діяти „у напівкримінальний спосіб". Тому довелося створити інвестиційний фонд, до якого увійшли юридичні і фізичні особи. Боженар, за словами Мороза, виступав проти приватизації нафтопереробних підприємств. Крім того, його арешт може бути зумовлений тим, що Верховна Рада зажадала звіту Генеральної прокуратури.

РОСІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ ВИЗНАННЯ УКРАЇНИ БАНКРУТОМ

Київ (Р. Р.). — Тут 6-го березня у Кабінеті Міністрів відбулася нарада з метою забезпечення своєчасних розрахунків за газ, оскільки Росія готує документи до Міжнародного арбітражного суду щодо визнання України країною-банкрутом.

У нараді взяли участь віцепрем'єр-міністер України Ігор Мітюков, віцепре-м'єри Сергій Осика та Анатолій Дюба. Учасники наради піддали критиці указ Президента України з 7-го лютого про забезпечення народного господарства і населення природним газом і розрахунки за нього у 1995 році, наголосили на необхідності якнайшвидшого введення газових лічильників для населення. Пропонувалося перевести підприємства на тризмінну працю, а з переходом на літній час робочий день починати від 7-ої години.

Слідство у справі продажу дітей тримається в секреті

Львів. — Пресовий центр обласної прокуратури оприлюднив заяву, що у 1994-95 роках порушено три карних справи за матеріалами зловживання високих урядових осіб і неправильного оформлення документів на адоптування дітей. Але в інтересах слідства він не може розсекречувати дані попереднього розслідування. Це унеможливить також довільне пояснення деяких фактів у засобах інформації. Для вивчення справи до Львова виїхала комісія Генеральної прокуратури. А Міністерство Внутрішніх Справ розслідує шляхи виходу та розголошення секретних матеріялів.

Голова Львівського обласного комітету УНА-УНСО Андрій Шкіль на пресовій конференції 7-го березня розповів, що справа незаконного продажу дітей за кордон набрала розголосу ще піврочку тому і до цього начебто причетний лютеранський священик. Дітей переважно вивозили до ЗСА та Німеччини і число вивезених з України дітей не відповідає числу прибулих до місця призначення, хоч різниця незначна. Назвати цифри Шкіль відмовився і сказав, що УНА-УНСО незабаром опублікує ширшу інформацію.

Засуджено олімпійського чемпіона

Київ (Р. Р.). — Тут 10-го березня Жовтневий районний суд міста засудив Олександра Колчинського, який двічі став олімпійським чемпіоном у греко-римській боротьбі (1976 і 1980 роки). Його звинуватили у вимаганні та привласненні державного і колективного майна, згідно зі ст. 86 ч. 2 Карного кодексу України. Разом з ним засудили ще трьох осіб — Сергія Авдиша, Вадима Дмитренка та Олега Міняйла.

О. Колчинський дістав сім років таборів посиленого режиму, С. Авдиш — вісім суворого режиму, В. Дмитренко — п'ять і О. Міняйло — чотири роки посиленого режиму. Вирок вони мають право відкликати впродовж сімох днів. В усіх сконфісковано майно.

Появилася брошура М. Куропася про ганебну програму Сі-Бі-Ес

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В продовженні акції української громади у справі ганебної програми на телевізійній мережі Сі-Бі-Ес, що була передана 23-го жовтня 1994 року під назвою „Огидне обличчя свободи" журналістом Морлі Сейфером на „60 хвилин", появилася книжечка пера Мирона Куропася п. з. „Очорнювання нації".

Книжка, яка подає усі факти, що опрокидують очорнювання українців на програмі „60 хвилин", також обширний список матеріялів, в яких можна знайти докази, що зміст програми не був в ніякому випадку згідний з правдою, є видана заходами Українсько-Американського Комітету Справедливости, який слідкує за обороною прав українських громадян ЗСА і поборює неправильні очорнювання українців. Головою комітету є Мирон Куропась, відомий активіст у цій ділянці, як і постійний дописувач до видань Українського Народного Союзу.

Завдання книжки є не лише дати точну та оперту на історичних фактах відповідь Сі-Бі-Ес, але дати ці інформації до відома усіх бібліотек в ЗСА. Тому перший наклад публікації в числі 200 книжок вже розіслано до різних бібліотек в ЗСА і по цілому світі. Хто зацікавлений в цій брошурі, може її отримати за 5.50 дол. в Українсько-Американському Комітеті Справедливости. Тому, що комітет не є прибутковою організацією, кошт книжки можна відтягнути від податку, а хто пришле 11 дол. отримає одну книжку, а друга буде вислана, як його дар до одної із ним бажаної публичної бібліотеки. Гроші треба висилати на адресу: Walter Tun, Ukrainian American Justice Committee, 2355 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622.

В. Масол надіслав свої поради Президентові

Київ (Р. Р.). — Залишаючи становище прем'єр-міністра, Віталій Масол відповів на запитання журналістів щодо причин його резигнації і дальших плянів.

За словами Масола, суспільство ще не звикло до того, що будь-який керівник може залишити становище за власним бажанням чи з якихось інших причин і що це нормальне явище. „Журналісти вже протягом восьми місяців відправляють мене у відставку, так що я думаю, це не сенсаційна новина. „Вісім місяців, починаючи з того моменту, як Верховна Рада призначила мене на цей пост за місяць до виборів Президента", — сказав В. Масол, пояснивши, що цього разу він сам вирішив залишити свою діяльність у Кабінеті Міністрів.

В. Масол втретє за останні місяці надіслав листа Президентові Леонідові Кучмі та голові Верховної Ради Олександрові Морозові з порадами щодо розв'язання економічних проблем. Зокрема він радить підтримувати фінансово деякі пріоритетні галузі шляхом додаткових кредитних емісій. Рішення про надання таких кредитів має прийняти Кабінет Міністрів. Верховній Раді масол пропонує повернутися до розгляду закону про оподаткування прибутку підприємств, оскільки, пише він у листі, підтвердилися негативні наслідки статті ч. 9 цього закону. В листі є порада ввести суворіші санкції щодо боржників за енергетику, видаючи зарплату тільки після їх погашення. Або вживати закон про банкрутство. „Знімати з постів директорів підприємств — не вихід, треба на два-три місяці затримати виплату заробітної платні керівникам, тоді розрахунки не затримуватимуться", — вважає В. Масол. Найголовнішими проблемами у 1995 році будуть, на думку Масола, криза оплат і проблема обігових грошей, що виникла після лібералізації цін.

В СІТОН ГОЛЛ БУДЕ УКРАЇНСЬКА ВИСТАВКА

Савт Орендж, Н. Дж. — В галерії нової університетської бібліотеки Сітон Голл університету відбудеться від 20-го березня до 28-го квітня виставка українського народного мистецтва. До участи запрошений Український Музей Ню Йорку, який покаже із своїх збірок українські вишивки, мистецькі вироби, а крім того буде показ писання писанок і розмальовування керамічних виробів. Виставка буде відкрита кожного дня між 10-ою ранку а 4-ою по полудні. Галерія находиться при 400 Савт Орендж авеню.

ВІДБУДЕТЬСЯ ШКІЛЬНЕ СВЯТО

Ню Йорк. — Тут в суботу, 18-го березня, в год. 11.30 ранку Школа Українознавства ОУА „Самопоміч" влаштовує в залі Академії св. Юра шкільне свято „Українська Родина". Гостям раді. Виконавцями святкової програми є учні школи від передшкілля до матуральної кляси включно.

Р. ДОЛ ПРОПОНУЄ СКАСУВАТИ ЧОТИРИ ДЕПАРТАМЕНТИ

Вашінгтон. — Лідер сенатської більшости Роберт Дол, який, як відомо, є одним з кандидатів на пост президента ЗСА, запропонував скасувати чотири департаменти: освіти, енергетики, торгівлі і житлового будівництва та розвитку.

У своїй промові перед членами Асоціяції газетярів Р. Дол запевнив, що республіканці не складуть зброї, оскільки мають найповажніший намір зменшити видатки уряду і спрямувати його діяльність у мудре русло. „Думаю, що слід почати саме з цих непродуктивних, обтяжливих і некорисних департаментів. В загальному у них зайнято до 74,000 службовців, а видатки складають майже 70 біл. дол. річно", — підкреслив Р. Дол.

Далі він розповів, що коли ці департаменти засновувалися, то панувала думка, що вони допоможуть більш ефективно розв'язувати проблеми у таких ділянках, як освіта й енергетика, боротися з бідністю, тобто відкриють перед суспільством якісь нові можливості. Замість того названі департаменти тільки погіршили ситуацію і стали символами урядової бюрократичної тяганини.

Дотепер шанси Р. Дола у майбутній президентській виборчій кампанії вважалися не дуже високими, бо деякі консервативні сумнівалися в тому, що йому вистачить рішучости виступити проти роздутого урядового апарату. Наприклад, суперник Р. Дола у майбутніх виборах сенатор Філ Ґрем, республіканець з Тексасу, нещодавно стверджував, що Р. Дол не відважиться замахнутися на Уряд. Тому заяву Р. Дола спостерігачі оцінюють як відповідь Ф. Ґремові.

На думку Р. Дола, міністерство освіти „стало закладником профспілки вчителів, ведучи нашу систему до занепаду та позбавляючи батьків і місцеві шкільні колегії реальної сили". Щодо департаменту житлового будівництва, то колись президент Линдон Джонсон мріяв перетворити його в „інструмент у боротьбі з бідністю, але насправді державні житлові будинки стали ледве не останніми бастіонами соціялізму на землі".

Р. Дол признав, що в 1977 році, під час енергетичної кризи, він особисто голосував за створення департаменту енергетики, але ця державна установа невдовзі зійшла з доброї дороги; видаючи на екологічні та оборонні програми вдвічі більше грошей, ніж на енергетику.

Нарешті, сказав Р. Дол, департамент торгівлі, створений у 1903 році, пережив самого себе, не знаходячи місця в новій економіці і намагаючись зверху керувати ринками, замість того, щоб дати їм спокій і волю для самостійного життя.

КИЇВ. — Українські пашпорти нового зразка видаватимуть вже наприкінці березня. Як повідомив на пресовій конференції начальник Управління пашпортної, міграційної та ресєстраційної служби при Міністерстві Внутрішніх Справ України Володимир Шепель, пашпорти виготовлені у київській фабриці „Україна". Водночас, кияни зможуть отримати національні посвідчення для виїзду за кордон. Начальник Головного управління адміністративних служб МВС Михайло Корнієнко зазначив, що в майбутньому пашпортова служба, можливо, буде перепідпорядкована Міністерству Юстиції чи Міністерству Міграції.

В АМЕРИЦІ

ЧЛЕНИ ФЕДЕРАЛЬНОЇ ради валютних резерв, не зважаючи на упадок доляра та безробіття, не бачать потреби знову підвищувати відсоткову стопу на короткотермінові позички. На думку чотирьох із семи, американська економіка знаходиться на бажаному рівні стабілізації, тому немає причин поспішати з будь-якими новими підвищеннями відсоткових стіп.

ТОМУ РІК АМЕРИКАНСЬКІ збройні сили почали застосовувати новий та на думку більшости досить неясний закон у справі гомосексуалістів у своїх рядах. У загальному новий закон базувався на принципі „не питай, не говори, не переслідуй". Одначе на базі опитів серед вояцтва, офіційних чинників Пентагону та оборонців прав гомосексуалістів, цей закон не приніс сподіваних змін. Аналітики уважають, що через свою неспецизованість закон використовують на всі лади, якщо когось треба захистити він придатний, коли ж треба когось усунути цей закон можна також ужити.

ЗСА ДОЗВОЛИЛИ НА приїзд Ґеррі Адамса, керівника „Шин Файн", політичного крила Ірляндської республіканської армії, та на його збірки фондів для політичної діяльности своєї партії. Крім того президент Билл Клінтон запросив Ґ.Адамса на зустріч і відвідини Білого Дому в п'ятницю, 17-го березня, у день св.Патрика, покровителя Ірляндії. Ґ.Адамс на своєму публичному виступі в Ню Йорку сказав, що Президент ЗСА поступив справедливо, надаючи рівноправність „Шин Файн" та дозвіл на його приїзд сюди. З цього одначе дуже незадоволений уряд Англії, який уважає, що така гостинність ЗСА до Ґ.Адамса тільки дальше загострить вже й так натягнені відносини між Англією та Америкою.

ДОЩЕВА БУР'Я ТА ПОВІНЬ, які навістили південну Каліфорнію минулого тижня є тільки наступним нещастям після цілого ряду землетрусів, вогнів і зсувів землі.Одначе це останнє нещастя вже спричинило смерть 13-ти осіб і понад 2 біл. дол. матеріяльних втрат. Мешканці потерпілих південних регіонів сподіваються на державну допомогу, коли мова про матеріяльні втрати, але як дати раду з іншими втратами — запитують себе потерпілі.

ДО НАСТУПНИХ ВИБОРІВ залишилось 20 місяців, але деякі кандидати не тільки на становище Президента, вже розпочали підготову до передвиборчої кампанії. Серед республіканців можна завважити пожвавлення всепартійної підтримки для майбутніх кандидатів, а зокрема для молодих і енергійних кандидатів, які репрезентують муринів чи інші меншинні групи в країні. До таких належить молодий мурин, адвокат Джозеф Роджерс з Денверу, який вже починає переконувати своїх виборців у тому, що він є „представником нової генерації провідників".

Почалися американсько-ізраїльські маневри

Єрусалим. — Представник амбасади ЗСА в Тель-Авіві Річард Скорза повідомив журналістів, що в неділю, 12-го березня, почалися спільні маневри ізраїльських та американських військ. В маневрах беруть участь сухопутні, військово-морські і повітряні сили, американський контингент налічує 7,500 вояків.

Маневри, які триватимуть до кінця березня, зійшлися в часі з черговою близькосхідньою візитою державного секретаря ЗСА Воррена Кристофера. Згаданий Р. Скорза підкреслив, що метою спільного військового вишколу не є випрацювання оборонної чи наступальної тактики, а тільки перевірка боєготовости американських та ізраїльських формацій.

Тим часом з Дамаску надійшли інформації, що В. Кристофер мав п'ятигодинну розмову зі сирійським президентом Гафезом Ассадом і після неї висловив сподівання на відновлення мирних переговорів між Сирією та Ізраїлем.

ЛУГАНСЬКЕ. — Тут убито колишнього першого секретаря Алчевського міського комітету КПУ Олександра Пастушенка та його сина Євгена. Вбивство сталося у їх власному домі. Наступного дня після вбивства у центрі Алчевська невідомі жорстоко побили теперішнього другого секретаря міського комітету КПУ Миколу Перця.

СЕВАСТОПІЛЬ. — Будівництво 120-квартирного будинку для членів Чорноморської фльоти, яке фінансується урядом Росії, порушує генеральний плян забудови міста. До такого висновку дійшла прокуратура Севастополя, перевіривши скарги мешканців мікрорайону, які обурені закладанням фундаменту та місці заплянованого спорудження дитячого садка. Прокуророві севастопольського гарнізону надіслано розпорядження переглянути питання цього будівництва і заборонити його. Військова прокуратура має направити це розпорядження командуванню військової частини, яка веде будівництво.

У СВІТІ

СИРІЯ НЕ ПОГОДИТЬСЯ на частинне виведення ізраїльських військ з окупованих ними Голянських пагорбів. Про це заявив віцепрезидент країни Абдель Галім Гаддам під час зустрічі з генеральним секретарем Народного фронту визволення Палестини Жоржем Габбашем і генеральним секретарем Демократичного фронту визволення Палестини Найєфом Гаватмою. А. Г. Гаддам підкреслив, що становище Сирії є незмінним. Вона вимагає цілковитого і одночасового виведення ізраїльських військ з усієї території Голянських пагорбів та повернення до кордонів, що існували до 4-го червня 1967 року. Свою заяву йорданський віцепрезидент оприлюднив за декілька годин до прибуття в Дамаск державного секретаря ЗСА Воррена Кристофера, який має поважний намір вивести з глухого кута сирійсько-ізраїльські мирні переговори.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Великобританії Джан Мейджор прибув у понеділок, 13-го березня, з першою офіційною візитою до Ізраїля.Він матиме переговори з ізраїльським прем'єром Іцаком Рабіном, а відтак зустрічі з президентом Ізраїля Єзером Вайцманом та міністром закордонних справ Шимоном Пересом. Мова головним чином ітиме про перспективи взаємин між двома країнами і про дальший розвиток мирного процесу на Близькому Сході. Під час триденного перебування в Ізраїлі британський прем'єр-міністер проведе також переговори з головою Палестинської визвольної організації Ясіром Арафатом. Відразу з Ізраїля Дж. Мейджор поїде в Йорданію.

ЦИМИ ДНЯМИ КАНЦЛЕР Німеччини Гельмут Коль прийняв Григорія Явлінського, одного з головних політичних опонентів президента Росії Бориса Єльцина. Як відомо, Ґ. Явлінський проголосив про свій намір боротися за пост російського президента у призначених на наступний рік виборах.Це була перша зустріч німецького лідера з претендентом на найвищий державний пост у Росії. В той самий час пресовий секретар канцлера Томас Мунд запевнив, що Г. Коль продовжує підтримувати Б. Єльцина і його політику реформ.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ директор російської державної компанії „Росвооружєніє" Алєксандр Котьолкін сказав, що на міжнародній виставці зброї в Абу-Дабі, Об'єднані Арабські Емірати, Росія демонструватиме взірці воєнної техніки, „рівної якій не має жодна країна я у світі". Мова, між іншим, йде про ракетний човен з надзвуковими протикорабельними ракетами „Москіт—Е", човен на повітряній подушці „Гепард", зенітний гарматний комплекс „Тунгуска—М", модерний броневик БТР—80-А з 30-міліметровою гарматою, а також „літаючий танк" Т—80. А. Котьолкін сказав, що виставка в Абу-Дабі викличе велике зацікавлення російською зброєю і в 1995 році обсяг її продажу Росія збільшить до 2.5 біл. дол.

ВИСТУПАЮЧИ в італійському місті Генуї на відкритті міжнародної конференції під назвою „1985—1995. Від перебудови до пошуків нових світових рівноваг", колишній президент Совєтського Союзу Михаїл Горбачов закликав до негайних виборів нової влади в Росії. Він гостро критикував дії теперішнього російського уряду в Чечні і сказав, що його особистої підтримки президент Боріс Єльцин не дістане.

ЦИМИ ДНЯМИ у Бонні, Німеччина, повісився керівник фірми „Пі унд Ем" Вольфрам Гатезауль, який був у близьких стосунках з колишнім президентом Совєтського Союзу Михаїлом Горбачовим. Кельнська газета „Експрес" стверджує, що В. Гатезауль з дружиною багато разів запрошував М. і Р. Горбачових до Німеччини і оплачував їхнє проживання в дорогих готелях. Фірма „Пі унд Ем" будувала центр для вишколу російських політиків та менаджерів і даремно видала на цю справу понад 6 міл. марок. Тепер же неуспіхом закінчилася справа з оперою „Горбачов", яку ніхто з німців не помітив. У висліді згадану фірму чекали величезні шкоди і вона опинилася на порозі банкрутства.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00. Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Ефективна зброя у боротьбі зі злочинністю

Коли в минулому році консерватист-республіканець Джордж Патакі висунув свою кандидатуру на пост губернатора стейту Ню Йорк, він пообіцяв виборцям, що підпише закон про відновлення в „його" стейті смертної кари. Цю обіцянку він включив як головний пункт своєї виборчої програми. Можливо, що саме це і вплинуло в значній мірі на перемогу Дж. Патакі. І хоч як це рідко буває, новий губернатор-республіканець свого слова дотримав: у вівторок, 7-го березня, він підписав закон про смертну кару.

Однак перш ніж ввійти в силу, законопроєкт пройшов багато інстанцій. Дж. Патакі зумів переконати законодавців-демократів у необхідності такого закону і досягнув з ними компромісу. Треба було узгіднити, як будуть захищені права злочинців з найбідніших верств населення, які види вбивств підпадають під статтю закону, що передбачає смертну кару, а також виробити заходи для захисту представників расових меншин, які найчастіше потрапляють на лаву підсудних за скоєні тяжкі злочини.

Була затверджена також пропозиція про асиґнування додаткових фондів для двох категорій учасників судових процесів, які закінчуються винесенням смертного вироку, — прокуратури і незаможних злочинців, засуджених до смертної кари. На кожну з цих груп було виділено по 750,000 дол. Крім того, в бюджет стейту може бути внесена пропозиція про асиґнування 5 міл. дол. на ці цілі.

Всі ці домовлення приведуть до того, що в стейті Ню Йорк екзекуції будуть здійснюватися швидше, ніж в інших стейтах Америки, де від винесення вироку до його виконання проходить багато років, у середньому 8.5, а нерідко й 10—15. В той же час в Ню Йорку права злочинців будуть захищені більш надійно, ніж в інших стейтах. Про це теж подбали законодавці.

Після всіх цих домовлень, законопроєкт розглядала верхня палата, де 38 депутатів проголосували „за", а 19 — „проти". Потім, після 12-годинного обговорення закон прийняла і нижня палата леґіслятури стейту, де за відновлення найвищої міри покарання голосували 94 депутати, проти — 52.

У понеділок, 6-го березня, закон про відновлення смертної кари прийняла леґіслятура стейту. І лише після цього закон був переданий губернаторові, який, ніби побоюючись непередбачених змін і розуміючи важливість цього закону, зразу ж підписав його. Таким чином, Ню Йорк став 38-им стейтом Америки, де буде застосована смертна кара за найбільш тяжкі злочини, яких у цьому стейті не бракує. Закон про смертну кару вступить в силу 1-го вересня цього року. Як пояснюють законодавці, час цей потрібний, щоб „окружні прокурори підготовилися до нових судових процесів".

Варто згадати цікавий момент: Дж. Патакі підписав цей важливий і довгоочікуваний закон ручкою, що належала поліціянтові Шонові МекДоналдові, якого вбили при виконанні службових обов'язків, а копії закону — ручкою іншого поліціянта, який також загинув від рук злочинців.

Нагадаємо, що смертна кара в Ню Йорку існувала до 1977 року. Тоді Верховний суд стейту скасував її, вважаючи неконституційною. Від того часу впродовж 17 років законодавці щороку голосували за відновлення смертної кари, однак губернатори-демократи, а особливо Маріо Квомо, постійно накладали вето на ці законопроєкти. А тим часом злочинність в одному з найбільших стейтів Америки, особливо у самому Ню Йорку, постійно зростала і ніякі закони Уряду не могли увінчатися успіхом.

Головний ініціятор прийняття закону про смертну кару сенатор Дейл Вокер, колишній поліціянт, назвав вівторок, 7-го березня, „історичним днем", бо віднині стейт Ню Йорк матиме активну зброю, завдяки якій зможе викорінювати тяжкі злочини. „Якби ми мали такий закон раніше, — сказав сен. Д. Вокер, — багато осіб лишилися б в живих". Але, як каже народне прислів'я, „Ліпше пізно, як ніколи".

На церемонії підписання цього важливого закону губернатор Дж. Патакі сказав, що відновлення смертної кари у стейті Ню Йорк послужить перемозі правосуддя. Він назвав новий закон „ефективною зброєю в руках правоохоронних органів". Крім того він підкреслив, що новий закон попередить велику кількість злочинів, а також збереже життя багатьох поліціянтів, бо він передбачає смертну кару за вбивство поліціянта, який виконує службові обов'язки.

Спеціялісти вважають, що за новим законом до смертної кари можуть бути засуджені від 15 до 20 відсотків з тих 24,000 вбивць, які щороку потрапляють до в'язниць стейту.

Михайло Горинь

ЧЕЧНЯ — МІРИЛО МОРАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я ЗАХІДНЬОЇ ДЕМОКРАТІЇ

II

То невже Чечня є внутрішньою справою Росії? Нехай юристи-міжнародники дадуть відповідь на запитання, чи має право народ боротися з колонізатором за свободу, незалежно від того, коли він був поневолений? І якою казуїстичною не була б відповідь на це запитання, історія переконує, що жоден термін поневолення ніколи не був юридичною підставою для увіковічнення рабства. 600 літ терпіли болгари турецьку неволю, але врешті скористалися ослабленням Оттоманської імперії і здобули незалежність. Кількасот років Курляндія переходила з рук в руки загарбників, але на початку XX сторіччя латвійський народ здобув таки волю. Силкувався новий пролетарський імператор Ленін повернути його в лоно імперії, та не вдалося. Латвійці вистояли, бо не було в той час ні Клінтона, ні Міттерана, які благословили б аґресію, розв'язавши руки загарбникові. Право народу на створення власної держави, як і право людини, ґарантоване Декляраціею ООН. І коли народ, що піднявся на боротьбу за свободу, натовхується на цинічну байдужість західньої демократичної спільноти, то це доказ її глибокої моральної кризи. Українці пережили образу, якої завдав їм президент Буш, рекомендуючи повернутися в „обійми" СССР. Стерпіли й інтелектуальні „перли" Тачер, котра з трибуни українського парляменту переконувала нас, що Україна — щось подібне до одного зі стейтів Північної Америки. Що ж, ми пробачаємо таким поважним людям незнання історії. Але мусимо застерегти, що невігластво не звільняє політичного чи державного лідера од відповідальности перед історією. Пані Тачер мусіла б знати, що українці — давній народ із багатою культурою і його доля не раз пересікалася з долею Великобританії як у ранньому, так і в пізньому середньовіччі. „Залізна леді" мала б пам'ятати і те, що за територією Україна трохи не вдвічі більша за острівну Англію, а чисельністю населення не поступається англійцям.

Сьогодні нам важко збагнути парадокси західньої політики. Адже большевицько-московська імперія дошкульно зачепила інтереси багатьох народів. Після Другої світової війни аґресивність СССР змушувала західній світ віддавати чималу частку свого національного багатства на озброєння і півстоліття перебувати у стані постійного неспокою. Але там, де надуманий власний інтерес стає вище гуманістичних принципів, логіки не долюблюють. Не хочуть вчитися в історії.

Що ж, панове західні політики! Підгодовуйте сибірського ведмедя, зализуйте йому рану, допомагайте „обустроить" його барліг. Під вашим доглядом він скоро вичуняє. Та коли одного разу, розлютившись, він розірве когось із ваших дітей, не забудьте, що саме ви його виходили й поставили на ноги.

Сьогодні він шматує Чечню. Україна давно пізнала його людожерську натуру. У Чечні — Ґрозний, у нас — Батурин і Київ. Власне наша держава мусіла б відразу підняти свій голос на захист волелюбного народу. Проте лише маленька Естонія спромоглася на такий крок. Мине небагато часу і моральне здоров'я правлячих кіл Заходу та Центру Европи оцінюватимуть залежно від їхнього ставлення до Чечні. Хоча вже й тепер зрозуміло, що держави, які віддали Ічкерію на поталу московському звірові, заплямували власне сумління.

Афганська авантюра призвела до краху СССР, чеченська — повинна стати початком другого етапу розпаду імперії під назвою Російська Федерація. Але не заколисуймо себе надією, що вже сама історична справедливість захистить святу справу чеченського народу. Від нашої активности у підтримці Чечні залежить багато. Російські неоімперіялісти сподівалися одним ударом покінчити з Ґрозним. Не вийшло. Час працює на чеченських патріотів. А ми ще раз пізнали суть російської псевдодемократії і назавжди поховали новостворений міт про Росію як демократичну державу. Маленька Чечня сьогодні стала великою у наших очах, бо в ім'я свободи пішла супроти жорстокого і підступного ворога, який під гаслом роззброєння „бандформувань" убиває дітей, чавить танками жінок, ракетними ударами стирає з лиця землі села і міські квартали. У цю тяжку для чеченського народу годину ми промовляємо до нього не погрозою Лермонтова, а напуттям великого Шевченка: „Борітеся — поборете!"

Юрій Пригорницький

ЯКБИ РЕФЕРЕНДУМ ПОВТОРИЛИ СЬОГОДНІ

I

Коли б хтось хотів переконати народ, який щойно визволився, що в імперському рабстві йому було краще, то мав би найперше подбати про катастрофічне зубожіння цього народу. Цей „хтось" мав би поставити звільнену людність над прірвою, себто довести до того фізіологічного стану, коли спогади про колоніяльну неволю починають здаватися картинами ситого, безтурботного життя...

Не знаю, „хтось" „чи „щось" до цього причинилися, але рівень життя більшости громадян України тепер настільки низький, що невідомо, як народ взагалі дає собі раду. М'ясні, ковбасні вироби, риба і птиця, яйця й олія, масло і ярина, гриби і ягоди нині коштують в Україні стільки, скільки в Америці — наприклад, у крамницях „Safe Way" або „Giant". Одяг і взуття теж продаються за світовими цінами.

Та, на жаль, платня у наших людей не „світова". Більшість дістає місячно 25-30 дол.

О. Вишняк, співпрацівник незалежної фірми „Юкрейн сосіолоджі сервіс" нещодавно повідомив у пресі, що лише за минулий рік „ціни на товари зросли в 4.7 раза, а на послуги — у 8.8 раза, обсяг товарообороту скоротився на 5.5 відсотка, а в сфері побутових послуг і громадського харчування — на 38 відсотків (!). В наслідок цього не тільки послуги ресторанів, але й кав'ярень, барів та їдалень стали недоступними для більшости громадян України".

Уявіть собі, реґулярно послугами ресторанів, кав'ярень та барів здатні користуватися менше 1 відс. киян, а послугами скромних їдалень у навчальних закладах і підприємствах — менше 5 відсотків. У той же час четверо з кожних п'яти жителів столиці не можуть собі дозволити відвідувати заклади громадського харчування навіть зрідка, а троє з кожних чотирьох киян не здатні платити в їдальнях.

Як свідчать висліди соціологічного опитування, навіть у приватних продавців канапок та інших холодних перекусок реґулярно купує продукцію тільки 21 відс. киян, а серед усього населення — 13 відс. Якщо до них додати 7 відс. працюючих чи тих, хто навчається і відвідує заклади громадського харчування, то стає очевидним, що реґулярно обідає (навіть неповноцінно) лише кожен четвертий киянин. 25 відс. працівників і тих, хто навчається, обідають канапками, а кожні двоє з п'яти взагалі в обідню пору в робочі дні ніколи не харчуються...

Розумію, що це трохи моторошно читати, але... статистика підтверджує те, що бачимо в житті.

Та це ще не все. Хронічне відставання платні від стрімкішого зростання цін — це лише один з видів тотального пограбування наших багатостраждальних громадян. Є й інші види. Наприклад, наприкінці минулого року сотки й сотки тисяч людей зробилися жертвами трастових компаній, які, наобіцявши чималі місячні відсотки вкладникам, зібрали в Україні фантастичні суми припасених людьми долярів, а далі ці компанії одна за одною припинили діяльність. Дослідники цієї проблеми пов'язують її з корумпованістю влади і так званих „правоохоронних" органів. Преса нещодавно повідомила, що шахраї з довірчих товариств (і сили, які за ними стоять) вкрали торік у населення України 300 мільйонів американських долярів. Ця сума видається дещо применшеною, бо набувають розголосу нові й нові факти ось такого „фінансово-трастівського бандитизму". У самому лише Києві наших людей пограбували три десятки трастів.

Минає місяць за місяцем, а покищо нічого не зроблено, щоб знайти, заарештувати бодай одного шахрая. Люди, які зберігали собі 100-200 долярів „на чорний день", не відчувають, що держава і прокуратура про них піклуються і бажають їх оборонити... Більше того, висловлюється здогад, що державні органи в таємній домовленості з тиграми мафії були зорганізували повище згадувані трастові компанії, щоб видурити валюту в народу на свої потреби...

На думку фахівців Національного Інституту Стратегічних Досліджень, „як державна, так і судова влади безпорадні в умовах кримінналізації всіх сфер суспільного життя. У жодній ланці державної влади не вистачає політичної волі для здійснення дійового контролю за проведенням ефективної реформи. Сімдесят відсотків опитаних громадян вважає, що всі державні службовці в Україні працюють нечесно".

(Закінчення буде)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩЕ ПРО АКАДЕМІЮ НАУК

„Дещо про Академію Наук України" — під таким заголовком „Свобода" ч. 35 помістила статтю д-ра Романа Барановського, в якій він, користуючись публікацією Національної Академії Наук України, ознайомив нас передовсім з теперішнім станом академії, її структурою, персональним складом наукових кадрів цієї найвищої наукової установи відродженої української держави. І таку інформацію можна б вважати корисною і погодитись з цікавими і актуальними міркуваннями шановного автора, якщо б він з легкої руки не дозволив собі на самому вступі твердити, що „майже 72 роки Академія діяла під наказом Москви і обдаровувала її науковими здобутками, що помогли Москві стати великою імперією".

З таким твердженням погодитись не можна. Шановному авторові треба пригадати ту вийняткову ролю, яку зіграла Українська Академія Наук за перше десятиліття своєї діяльности (1920-30). Своїм академічним складом, своїми виданнями та науковими дослідженнями вона тоді репрезентувала оту духову Україну, яка, опинившись під владою комуністів, документувала у різних ділянках свою національну самобутність і свої стремління. Це була доба великого Михайла Грушевського і його школи та таких світочів української науки як Агатангел Кримський, Сергій Єфремов, Дмитро Багалій, Дмитро Яворницький і багато інших. Це були не тільки великі вчені, але при тому і щирі патріоти, які працювали не для прослави Москви, а своєї батьківщини, і клали фундаменти під вільну українську науку. Замовчувати оце перше десятиліття АН України не годиться. Чи і як пише про це довідник сьогоднішньої НАН України — не знаємо, але нам у діяспорі цього не вільно забувати.

Мирослав Семчишин
Чикаґо

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ НАПИСАНИЙ ВЧАСНО

Маю на увазі лист Ігоря Микитчука і Аріядни Стебельської, провідників Асоціяції Діячів Української Культури (відділ Торонто) до академіка Бориса Патона. Лист надрукований у „Свободі" з 16-го лютого 1995 року. Він стосується триваючої русифікації мовного середовища академії і в першу чергу її публікацій.

Вважаю за потрібне нагадати, що в системі Академії Наук України, президентом якої є Борис Патон, є також Інститут української мови, і ось як він себе зарекомендував одного разу.

Як відомо багатьом, телефони і факси в Україні найчастіше мають одне й те саме число, і сталося так, що мені було треба негайно вислати листа до згаданого інституту. „Кинувши" листа на свій факс, я набрав потрібне число, але виявилося, що на другому кінці факс був вилучений. Мій апарат має ту здатність, що я можу чути відповідь адресата, якщо потраплю на його телефон, а не на факс-апарат. І ось тут я почув, як хтось у Інституті української мови АН України зняв трубку, довго повторював „ало", слухаючи дивні сиґнали факсу, але увімкнути свій апарат не здогадався і нарешті спересердя вимовив: „Нічєво нє панімаю!"

(Закінчення на стор. 3)

Яр. Климовський

Туга за рідним містом

Виднiє стежка крізь алею,
а там Заруддя угорі,
спинилось літо над землею,
щебече птаство на зорі.

Невільним шляхом суєтою
я по чужих містах чвалав,
усе з надією святою
до міста мрій я повертав.

Городом вештавсь до безтями,
а сон мене на крилах ніс,
ввижались літери від мами,
розмиті краплями від сліз.

Проходять дні, тужливі ночі,
десь там Білецька, Парк, Гаї,
мов на яву все вабить очі —
Тернопіль, юність літ моїх.

Володимир Жила

ВИХІД ЇЇ НА ЧАСІ

II

„У жодному менті свого життя, — стверджує Михальчук, — Симон Петлюра не був 'оборонцем Росії як цілісної держави'", і про це, до речі, добре знали совєтські псевдоісторики, але вони цього не приймали до уваги, а навпаки, висували свої неймовірні твердження. Шпилькою їх колов маніфест-декларація українців у справі війни, автором якого був Симон Петлюра; за його ініціятивою цей маніфест був надрукований в „Украинской жизни" (серпневе число 1914 року).

У своїй статті В. Михальчук порушив ще одне преважливе питання, на яке поки не маємо відповіді, але яке наполегливо й безупинно стає перед кожним сумлінним дослідником, а саме: „яка сила держала Симона Петлюру над хвилями розбурханої стихії і звідкіля надходила йому наснага протягом більше як трьох років боротьби за волю і права свого народу у таких складних умовах, в яких народилась і боролась Українська Народна Республіка?" (стор. 152).

Не можу поминути ще одного ключового питання, якого торкнувся В. Михальчук, і яке обов'язково повинні б взяти до уваги наші теперішні політики в Україні, коли вони справді бажають встабілізувати і закріпити нашу державу. Тут маю на думці 1919 рік, коли Антанта почала вмішуватись в українську політику і вимагала виходу з уряду України соціялістичних діячів, які, мовляв, близько стояли до більшовицької реакції. Соціялістичні партії почали тоді відкликати своїх членів з уряду, вважаючи, що справи партії є вище справ держави. Один Петлюра був протилежної думки. „Він вважав, — пише Михальчук, — що в таких складних хвилинах, які тоді переживала Україна, справа партії відходить на другий плян, а на першому треба ставити весь народ, державу, і волів вийти з партії, але не залишити напризволяще справ держави" (стор. 152).

В цій частині немає статтей, зате маємо тут накази, меморандуми, заклики та промови. Загалом вона дуже важлива, бо дає нам матеріял до пізнання Петлюри, як організатора українського війська і Голови держави. Треба щиро сказати, що не зважаючи на всі труднощі, які переживала тоді Україна, зокрема її військо, на політичній нараді 26-го листопада Симон Петлюра говорив: „Єдиною боротьбою, упертою і безкомпромісовою, ми показали світові, що Україна є, що її народ живе і бореться за своє право, за свою свободу й державну незалежність... Самі російські більшовики словами Леніна заявляють, що тільки через боротьбу з Україною більшовизм не дійшов до Західньої Европи. Признаймося без гордощів і зайвої скромности, — продовжував Головний Отаман, — що за час дволітньої нашої боротьби ми створили українську націю, яка й надалі активно боротиметься за свої права, за право самостійно й ні від кого незалежно порядкувати на своїй землі" (стор. 165).

Третя частина охоплює життя і творчість Симона Петлюри на еміґрації. Це був дуже трудний період у житті українського народу та українського війська, що опинилось в таборах для інтернованих, а також для нашого політичного проводу. Вважаючи, що Франція тоді найкраще розуміла більшовицьку небезпеку, Симон Петлюра переїхав до Парижу і там розгорнув широку інформативну діяльність про українську визвольну справу. Він закликав до боротьби за відновлення української держави, поборював окупанта України — імперіялістичну більшовицьку Москву та будь-яку коляборацію з нею.

Стаття Аркадія Жуковського „На еміґрації" написана з великим розумінням трагізму України й тому, без сумніву, є вагомим внеском до пізнання становища, серед якого опинився Симон Петлюра в Парижі. У цей час Петлюра — відомий журналіст-публіцист, політичний діяч, військовий і державний муж — мужньо трудився для справи.

Його найцікавіші й найцінніші праці цього періоду, що ввійшли у третю частину — це „Сучасна українська еміґрація та її завдання" (повний текст брошури, що її видав Петлюра під псевдонімом О. Ряст, 1923 року) та „Лист до Ю. Гуменюка".

У книжку включено список псевдонімів і криптонімів Симона Петлюри (за даними Бібліотеки ім. С. Петлюри і А. Жука) та „Симон Петлюра" (короткий життєпис). Тут же і цікава стаття Павла Мовчана „Високі свідчення національного провідника". У ній автор коротко, але яскраво змальовує постать Симона Петлюри. Свою статтю закінчує глибоким сподіванням, що „молоді дослідники історії зламають старі стереотипи і потрактують образи наших національних героїв з об'єктивної точки, зору, з позиції честі і справедливості" (стор. 262).

У книжці доречна поява статті одного з перших дослідників постаті Симона Петлюри в нинішній Україні Олександра Чекмишева „Публіцистика Симона Петлюри в контексті національного міфа" — це публіцистично-філософська праця. Появу її в книжці треба привітати, зокрема дослідження витоків і джерел мітологічного змалювання постаті Симона Петлюри.

Рецензоване видання появилося зусиллями Всеукраїнського товариства „Просвіта" ім. Т.Г. Шевченка в Києві, Товариства Української Бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі, Фундації Симона Петлюри в Канаді й Видавництва художньої літератури фірми „Довіра" в Києві.

У книзі кишенькового формату є дрібні друкарські огріхи. Її передостання сторінка позначена неправильно — має бути 270. Мистецьке оформлення обкладинки роботи мистця О. М. Коспа — цікаве. У ній мистець добився портретної схожости з Петлюрою в рисах обличчя та у виразі очей. Велику ролю грають тут кольори. Жаль, що обкладинка не дуже тривка й швидко буде рватися. Тут цікаво відзначити, що видавці висловлюють щиру подяку Василеві Михальчукові, директорові Української Бібліотеки ім. С. Петлюри в Парижі за сприяння в підготовці та виданні книжки.

Книжка друкується за виданням: „Симон Петлюра. Статті, листи, документи" — Ню Йорк, ЗСА, 1956 — із збереженням правопису ориґіналів.

Підсумовуючи, треба сказати, що книжка „Симон Петлюра: вибрані твори та документи" приводить читача до переконливих висновків, що працям Симона Петлюри властива українська державницька тенденційність. Послідовно розвінчуючи економічні, політичні і моральні підвалини російської царської імперії, а згодом і більшовицької, Симон Петлюра намагався заглянути в майбутнє і змалювати хоч би в загальних рисах українське суспільство, отже, ствердити новий український державницький ідеал.

Загалом книжка дає в руки вчителям, студентам, викладачам вузів та вдумливим читачам цінний матеріял до поглибленого вивчення творчости Симона Петлюри. Вихід її у світ якраз на часі.

Допомагають Україні

Я репрезентую одну з найбільш складних гілок дентистики — ортодонтію — і вже майже 20 років практикую і викладаю цю дисципліну у Львівському Медичному Інституті. В деяких розділах ортодонтичної техніки ми відстали на 40–50 років від сучасного рівня. Тут треба сказати, що дентистика, так само як і хірургія, не може існувати без відповідального обладнання, інструментів, матеріялів тощо, а після розпаду совєтської імперії практично все виробництво цих речей залишилося в Росії і нам продають їх за цінами вищими, ніж у ЗСА.

Ще в минулий мій приїзд до ЗСА, а це було на початку 1992 року, доля звела мене з кількома людьми, щирими українцями, які суттєво допомогли нашим дентистам.

Д-р Микола Палмер — ортодонт, і я, як колеґа по професії, можу сказати, що він є ортодонтом найвищого фаху. З його допомогою ми одні з перших в Україні засвоїли методи лікування із застосуванням брекет-техніки і організували навчання студентів і лікарів в цьому напрямі. Д-р Палмер вже кілька років організовує висилку в Україну великої кількости інструментів, матеріялів, брекет-наборів. Хотів би підкреслити: багато з того, що вже нам передав д-р М. Палмер, наші студенти і лікарі побачили вперше. Д-р Палмер приготував для нас велику кількість інформації: ми не отримуємо жодного журналу з ортодонтії з-за кордону, а свого не маємо (така ж ситуація і в інших розділах дентистики). Він багато робить для того, щоб Україна була репрезентована на світовому конґресі в травні цього року в Сан-Франсіско, оскільки це буде сприяти підвищенню професійного фаху і інформаційного рівня ортодонтів в Україні. До цього активно підключилися Степан Феденко і Ярослав Дужий, які вбачають в згаданій репрезентації велику політичну подію: про існування української держави будуть знати тисячі дентистів всього світу.

Д-р Роналд Пелер практикує як дентист загального профілю і допомагає нам дещо з іншого боку. Він керується принципом, який зформулював один політичний діяч: буде краще, якщо рибу не давати, а навчити, як її ловити. Д-р Пелер зорганізував мій приїзд до Дітройського університету в ролі відвідуючого професора для вивчення навчального процесу, зокрема з ортодонтії і дентистичної гігієни. Мушу сказати, що остання дисципліна в Україні не існує і відповідної освіти теж немає. Крім того, адміністрація школи дентистики надає мені можливість прослухати курс лекцій і спостерігати навчальний процес з вроджених деформацій губи і піднебіння. Для нас це дужа актуально: якщо до катастрофи в Чорнобилі з подібними деформаціями народжувалась одна дитина на 600–700 новонароджених, то тепер одна на 350–400. Д-р Пелер подарував нашим студентам і лікарям 12 відеокасет з навчальними фільмами — суттєва допомога, якщо врахувати майже повну відсутність подібної навчальної інформації. Вкінці д-р Пелер зібрав і організував висилку в Україну великої кількости інструментів і матеріялів для ендодонтії, протезування, хірургії тощо, про що він вже писав у своїй газеті.

Д-р Володимир Ростенко показав мені життя дентистів ЗСА, так би мовити, зсередини. Він дуже докладно показав і розповів мені про діяльність дентистичного товариства, систему удосконалення лікарів. За його рекомендацією мене прийняли в Мишиґенську дентистичну асоціяцію, і я маю можливість познайомитись з багатьма дентистами, спостерігати за їх практичною і науковою діяльністю. Мені також відомо, що його дружина Ліля Ростенко доклала багато зусиль на велику гуманітарну допомогу в організації української школи на Вінничині. Як бачимо, ціла родина помагає Україні.

Коли я приїхав в ЗСА, то із здивуванням довідався, що про наведені вище доброчинні дії наших дентистів-українців майже ніхто не знає. Я зрозумів, що це є люди у вищій мірі скромні, які , як кажуть, мало говорять, але багато роблять. Хотілося б, щоб наші люди тут, в Америці, знали про українців-патріотів, які не шкодують зусиль для допомоги нашій молодій державі. Через вашу газету я вітаю їх і бажаю всім міцного здоров'я, висловлюю велику подяку від наших студентів, викладачів і лікарів за їх сумлінну і дуже важливу працю на благо нашої України.

Марко Покровський,
професор, Львівський Медичний Інститут

ДОПОВНЕННЯ

У репортажі п. з. „Зустріч амбасадора України д-ра Ю. Щербака з делеґатами організацій діяспори“ за підписом Б. Ольшанівської у „Свободі“ ч. 44 з 8-го березня 1995 року є неточності щодо участи у цій зустрічі представників організацій.

У репортажі згадано, що серед представників, між іншими, були: Уляна Дячук — президент УНС, Іван Олексин — президент УБС і Ігор Ґавдяк з Фонду Україна-Америка, які реперезентували свої установи. Але ці особи репрезентували там теж і Українську Американську Координаційну Раду, У. Дячук як її голова, І. Олексин як перший заступник і Ігор Ґавдяк як директор бюра УАКРади у Вашінґтоні.

Роман Барановський
екзекутивний секретар УАКРади

ДОПОМОГА СИРОТАМ

Під час Свят-Вечора, який відбувся в домі Орисі Барановської в Ню Йорку переведено збірку фондів на допомогу дітям-сиротам в Україні. Внучка О. Барановської, Тамара Геймур перевела збірку серед зібраних гостей, яка дала загальну суму 295 дол.

Стефан Марциняк

З жалем повідомляємо, що наша їмость МАМА, БАБЦЯ і ТЕЩА

бл. п.

ГАЛИНА ХРОМИШ

залишила цей світ 12-го березня 1995 р. на 82-му році життя. Покійна була більшість цілого життя супругою українського католицького священика Симеона Хромиша. Ця священича родина походить з колишньої Югославії.

ПОХОРОН у вівторок 14-го березня 1995 р. о год. 4-ій по пол. з Highland Holy Hills Funeral Home на цвинтар Highland Holy Hills в Knoxville, TN.

Залишені в смутку:

чоловік — о. СИМЕОН ХРОМИШ
сини — ВОЛОДИМИР
— ЮРКО і
— МИКОЛА
доньки — МАРІЯ
— НАТАЛКА і
— НАДЯ
зяті, невістки, 15 внуків і 3 правнуки.

У невимовному смутку повідомляємо, що в понеділок, 13-го березня 1995 р. упокоївся в Бозі наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

ІВАН АНТОНИШИН

ПАРАСТАС у середу 15-го березня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Farenga & Sons при 38-08 Ditmars BLVD., Astoria.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в четвер 16-го березня о год. 9:30 ранку в церкві св. Хреста, 31-ша авеню в Асторії, а звідти похорон на цвинтар св. Духа в Ґовшен, Ню Йорк.

В глибокому смутку:

дружина — КАТЕРИНА
доньки — АНЯ ПСЮК з мужем ЙОСИФОМ
— ОЛЯ ВИНАРЧУК з мужем ПЕТРОМ
внуки — ЙОСИФ ІВАН ПСЮК
— МИШЕЛ, АНДРІЙ і НИКОЛ ВИНРАЧУКИ
сестра і брат — ҐАНЯ і ВЛОДКО з родинами в Україні

Відкритий лист...

(Закінчення зі стор. 2)

Я ж усе „понял“ і перестав писати листи до Інституту української мови Академії Наук України. Я розумію сувору правду давньої приповідки совєтських письменників — „Буде хліб, буде і пісня“, але чомусь не вмію оправдовувати лінь шельменків-денщиків і цинізм у мовній царині. І вважаю, що діяспорна підтримка їхніх ініціятив повинна бути дуже селективною. Критерієм селекції мусить бути відсутність у них оцього самого цинізму у ставленні до української мови.

Ярослав Харчун

Монреаль, Канада

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. д-ра РОМАНА ГРАБА зложила через „CCRF“ 30.00 дол. НА МЕДИЧНИЙ ФОНД ДІТЯМ і МОЛОДІ — ЖЕРТВАМ ЧОРНОБИЛЯ. Родині покійного висловлюю щирі співчуття.

НАТАЛІЯ КРУПСЬКА

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас у вічність, дня 23-го липня 1994 р. наша найдорожча ДРУЖИНА, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ГАЛЯ (АННА) БОЛОННА

з роду ГОВОРУШКО

Цією дорогою складаю найщирішу подяку родині, приятелям і знайомим, які так численно прибули на похоронні відправи, віддали останню шану покійній і відпровадили її на місце вічного спочинку. Дякую о. Дмитрові Височанському за відвідини хворої та уділення їй св. Тайн Єлеопомазання. Також дякую йому за відправлення панахиди в похоронному заведенні, а Семенові Стецюку і його приятелям за те, що послужили під час панахиди.

Після перевезення тіла покійної до штату Конектикат, в похоронному заведенні відправив панахиду о. Христофор Рогальський, а співав Ярослав Шумигора з присутніми, за що всім сердечне спасибі.

В церкві похоронні відправи відслужили о. Христофор Р. і о. Михайло Бундз, за що їм дякую. Також дякую обом отцям за відпровадження покійної на цвинтар та відправлення панахиди над могилою.

Окрема подяка отцеві Михайлові за зворушливі прощальні слова, сказані в церкві над домовиною та на цвинтарі.

Велике спасибі Христі Ковінко за прощальне слово над могилою вуйни і за грудку землі з далекої, рідної України.

Особливо дякую тобі, Христю, за те, що ти не забувала про вуйну під час її довгої недуги і частого перебування в лікарні.

Вдячний також Галині Гончаренко за те, що часто відвідувала Галю в лікарні і вдома та була з нею у хвилини її смерти.

Не можна поминути маленької Лідусі Ковінко, котра, не маючи ще повних три рочки, коли відвідувала хвору вуйну, на прощання молилася, щоби „вуйна була разом з Ісусиком“. За твою молитву, Лідусю, сама вуйна дякує тобі з того світу.

Дякую племінникові Ромкові Сливінському і його дружині Сарі за те, що з синком Павлусем відвідали хвору вуйну напередодні її смерти і що пам'ятали про неї під час її довгої хвороби.

Безмежно вдячний моїй сестрі Марусі і її мужеві Тарасові Сливінському за їхню всесторонню піддержку і поміч у такий тяжкий для мене час.

Вкінці дякую церковним сестрицям за приготування тризни.

Також висловлюю подяку похоронним заведенням Бугая в Гамтрамку, Миш. і Адзіма в Стратфорді, Конн. за професійне переведення похорону.

НА ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

М. С. Касій, С. І. Стецюк, І. О. Галицький, М. Р. Капустій, Л. С. Гулик, О. А. Бігун, Г. Галяженко, І. Несторович, Б. О. Кордуба, М. Ю. Бурий, А. Гуменюк, Є. Кириченко, І. Федунь, В. М. Болонний, Д. Стахів, Я. Л. Шумигора, М. Т. Сливінський, В. Х. Ковінко, А. З. Подубинський, П. Бойчук, О. Папроцька, С. Бабій.

Разом ____ 280 дол.

НА ШПИТАЛЬ ім. митр. ШЕПТИЦЬКОГО у ЛЬВОВІ

100 дол. Володимир і Христя Ковінко;
40 дол. Юрко і Бронька Кіраль;
по 25 дол. О. Папроцька, П. А. Кучма, М. Вереспей;
по 20 дол. М. Чубата, В. Пелещук, Е. Могс, М. А. Литвин, В. М. Цимбалюк;
по 10 дол. М. А. Басюк, О. Сусла, П. Спрох, В. С. Максимюк, М. З. Максимюк, В. М. Болонний, С. А. Тарасюк, Я. Л. Шумигора, І. Х. Пендаківський, О. О. Пендаківський, В. Я. Ковач, О. М. Ґерич, В. Г. Фльонц, С. Бабій, Е. Сорока, Т. М. Сливінський, П. Бойчук, А. Гуменюк.

Разом ____ 495 дол.

ДАЛЬШІ ПОЖЕРТВИ

100 дол. Олександер і Галина Гончаренко;
50 дол. Олександер і Ліда Лист;
по 25 дол. Д.Л. Федорко, А. М. Базюк, Й. М. Постоловський, С. С. Гейзен, Т-во Укр. Інженерів Америки;
по 20 дол. О. Цеплий, Р. Я. Ковч, Т. Ярема, Л. Ярема, П. Хміль, О. Гончар, О. Папіж, А. Бейтінґен, О.З. Серафин, І. В. Журківський, Д. А. Кошильовський, Л. Н. Гевко, М. Ковалишин, Невідомий;
по 15 дол. Р. Лазарчук, В. І. Ворик, В. Грицай, М.Н. Лаврин;
по 10 дол. Н. Стецько, О. І. Ворик, К. І. Сеник, О. Л. Дяків, О. Л. Сап.

Разом ____ 665 дол.

Муж Петро в пам'ять покійної дружини	**540 дол.**
На церкву св. Йосафата: Марія Зарицька	**25 дол.**

Пожертви розподілено так:

Шпиталь ім. митр. Шептицького у Львові	**500**	**долярів**
Шпиталь у Дніпропетровську	**500**	**“**
Сиротинець у Дніпропетровську	**500**	**“**
Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля	**200**	**“**
Церква св. Йосафата, Дітройт	**25**	**“**

Найщиріша подяка вам усім за молитви і пожертви. Нехай Господь Бог винагородить вас щедро своїми ласками.

муж — ПЕТРО БОЛОННИЙ
сестра — ДІНА з сином ВІКТОРОМ в Україні

У глибокому смутку повідомляємо рідних, приятелів, знайомих і парохіян, що 9-го березня 1995 р. в Кітченер, Онтаріо, з волі Всевишнього, відійшов від нас, на 80-му році життя, наш найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДУСЬ

бл.п.

Всесв. Отець Митрат

ІВАН ВАЩУК

парох церкви Різдва Пресвятої Богородиці в Кембрідж, Онтаріо, голова Українського Громадського Дому для сеньйорів ім. свв. Петра і Павла в Скарборо, голова добродійного Товариства ім. Владики Кир Ізидора Борецького, голова „Київ Вілля“ Дому для сеньйорів в Ґамільтоні, голова Контрольної Комісії Світового Конґресу Українців, довголітній кооперативний діяч, діяч Українського Визвольного Фронту, колишній член Контрольної Комісії Українського Народного Союзу, та багатьох інших громадських і релігійних організацій та товариств.

Народився у селі Волиця Коморева, Сокальського повіту, а теологію студіював у Духовній Семінарії в Перемишлі.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 10-го березня о год. 7:00 веч. в похоронному заведенні Schreiter and Sandrock в Кітченері.

В суботу 11-го березня було Родинне Моління, в неділю 12-го березня в Соборі Успення Пресвятої Богородиці в Міссіссаґа год. 5:00 — 9:30 візитація, а в 7:00 веч. — Священичий Похорон (перша частина). В понеділок 13-го березня від 1:00 до 4:00 по пол. і відтак від 6:00 до 9:30 веч. візитації, а в 7:00 веч. — Священичий Похорон (друга частина)

У вівторок 14-го березня о год. 10:00 рано Заупокійна Архиєрейська Свята Літургія в Соборі Успення Пресвятої Богородиці, Міссіссаґа і перевезення тлінних останків на цвинтар св. Володимира при оселі „Київ“ в Оаквілл. Тризна у залі Собору Успення Пресвятої Богородиці в Міссіссаґа, Онтаріо.

У глибокому смутку:

дружина — АРІЯДНА з дому ЛАДВИЩЕНКО
син — д-р ЮРІЙ з дружиною ДАНОЮ та внуками: ХРИСТИНОЮ, ЛОРОЮ та АЛІСІЄЮ
дочка — ТАМАРА з мужем адв. ФРЕДЕРІКОМ МАРТІНОМ
шваґер — БОГДАН ЛАДД
братова — НАТАЛІЯ БАРНАЙ з дітьми і внуками
племінник — МИХАЙЛО МАХІБРОДА з дружиною МАГДАЛИНОЮ
племінниця — МАРІЯ ЯЦИШИН
ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді та Україні.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів просимо складати пожертви на Львівську Богословську Академію — Lviv Theological Academy c/o St. Mary's Ukrainian Catholic Church, 3625 Cawthra Road, Mississauga, ON L5A 2Y4.

Чеки просимо виписувати на St. Mary's Ukrainian Catholic Church/LTA

КИЇВ. — Тут у мережі комерційних кіосків сконфісковано понад 200 одиниць холодної зброї. Як повідомили у пресовому центрі Служби Безпеки України, пачку ножів китайського виробництва привезено нелегально і торгівля ними здійснювалася без відповідного дозволу та ще й під прикриттям фальшивими довідками Науково-дослідного інституту судової експертизи Росії, де зазначалося, що ножі не можна вважати холодною зброєю.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
НЮ ГЕЙВЕН, Конн.
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —
в неділю, 26-го березня 1995 р. о год. 2-ій по пол. в Українському Народному Домі Вілімантик
Road 66, North Windham, Ct.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

12, 23, 52, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильности зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіти Уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами і їх прийняття.
7. Вибір нової Управи.
8. Слово предсідника УНС УЛЯНИ ДЯЧУК.
9. Плян праці на біжучий рік.
10. Внески і запити.
11. Закриття Загальних Зборів.

У нарадах візьме участь
УЛЯНА ДЯЧУК, предсідник УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Володимир Василенко, голова
Тарас Сливінський, секретар — Григорій Гіна, касир
проф. Іван Телюк, почесний голова Округи

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
ТРОЙ/ОЛБАНІ
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —
в суботу 25-го березня 1995 р., о год. 2:30 по пол. в домі Українського Клюбу
402 25th Street, WATERVLIET, N.Y.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

13, 57, 88, 150, 191, 266, 476, 477

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильности зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами і їх прийняття.
7. Вибір нової Управи.
8. Слово касира УНС ОЛЕКСАНДРА Ю. БЛАГІТКИ.
9. Плян праці на біжучий рік.
10. Внески і запити.
11. Закриття Загальних Зборів.

У нарадах візьмуть участь:
ОЛЕКСАНДЕР Ю. БЛАГІТКА, касир УНС
СТЕФАНІЯ ГАВРИЛЮК, радна УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Павло Шевчук, голова

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
КЛІВЛЕНД, ОГАЙО
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —
в суботу, 25-го березня 1995 р., о год. 1-ій по пол. в залі УКЦ св. Покрови
6810-12 Broadview Rd., Parma, Ohio

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

18, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240, 291, 295, 328, 358, 364

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильности зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіти Уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами і їх прийняття.
7. Вибір нової Управи.
8. Слово секретаря УНС МАРТИ ЛИСКО.
9. Плян праці на біжучий рік.
10. Внески і запити.
11. Закриття Загальних Зборів.

У нарадах візьмуть участь:
МАРТА ЛИСКО, секретар УНС
ТАРАС ШМАҐАЛА, мол., радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Василь Ліщинецький, голова
Тарас Шмагала, мол. секретар — Богдан Семків, касир

Рятуймо дітей!

У лікарні (зліва): д-р Романа Поліщук, мати дитини, дитина хвора на левкемію, д-р Олександер Миндюк,

Кожний, хто побував в Україні довший час не як турист, а заангажований в якійсь конкретній праці, знає скільки там є потреб на поміч, і то у всіх ділянках життя: скільки занедбано процесів відродження через брак доброї волі і працьовитости тих, які є за них відповідальні, тобто високопоставлених осіб на державній праці. Пересічні громадяни України так зайняті своїми щоденними турботами тяжкого життя, що справи, які стосуються загального добра країни майже їх не цікавлять. Вони відчувають безсилість, бачучи внутрішнє безладдя Уряду, де ще діють давні впливи. Справа, про яку хочу тут поінформувати, стосується життя або смерти частини тяжко хворих дітей, за яких дбає Обласна Дитяча Спеціялізована Клінічна Лікарня у Львові. Цей шпиталь займається лікуванням дітей, хворих на різні форми раку. Ми їх бачим в палатах і в почекальнях. Це видовище, яке ніхто не може зрушити зі своєї пам'яти — воно завжди перед очима. Ці нещасні діти з великими розпухлими головами, чи виснажена дитина в непритомному майже стані, долучена до різної апаратури, будучи у стані внутрішнього виливу крови.

Лікарня є взірцево ведена, має обладнані лябораторії; антисептичні умови — неймовірні, особливо як порівняти до справді низького рівня підставової гігієни в Україні. Головний лікар д-р Олександер Миндюк пояснює, що лікарня застосовує всі доступні засоби для лікування тяжко хворих дітей онкогематологічного профілю. Треба додати, що у Львові і його околиці знаходиться на лікуванні біля 3,000 дітей в наслідок чорнобильської катастрофи.

Однак в боротьбі з різними формами пістряка цій лікарні бракує преважливого апарату, який випробування фахівцями, безсумнівно рятує життя великому відсоткові дітей, хворих на онкогематологічні недуги. Ця апаратура не є доступна в Україні — там її не виробляють. Мова тут про сепаратор крови. Цей апарат відділяє заражені пістряком кільця крови і запобігає масивній кровотечі. Закупити його можна в західніх країнах, але лікарня цього ще не зробила з причини браку фондів. При помочі найновіших апаратів для діягностики та лікування хворих на онкогематологічні недуги, статистичні дані вказують на 80 відсотків видужання у випадках левкомії, якщо дитина є в клінічній ремісії в часі лікування.

Д-р Миндюк супроводжує нас до окремої канцелярії в цьому шпиталі і там зустрічаємося з кількома людьми, які становлять керівництво доброчинної організації „Дитяча Надія". Вона займається збиранням фондів в Україні на закуп нового, коштовного обладнання, необхідного у лікуванні онкологічних скомплікованих хворіб. Очолює керівництво І. Тимоць, батько одної дитини, яка померла на левкемію; одначе, він стоїстично заявляє нам, що хоч його сина не врятовано, він віддає свій труд, щоб рятувати дітей інших. На згадану ціль, себто на сепаратор крови, організація „Дитяча Надія" вже зібрала в Україні 5,000 дол. На жаль це далеко не досить, бо потрібно ще 70,000 дол.

Можна сказати, що українська громада, щедра на підтримку добрих цілей, не в силі підтримати ще одне добре діло в помочі Україні. Питання тут не „скільки", а „чому". Чи рятунок життя дітям — який згаданий апарат уможливлює і є широко застосований на Заході — чи має він ціну? Ми можем на це відповісти, кожний по своїй змозі. Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля просить всіх людей доброї волі і відділи ФДДЧ включитися в збірку на цю ціль — закуп сепаратора крови для Обласної Дитячої Спеціялізованої Клінічної Лікарні у Львові. Датки є звільнені від федерального і стейтового податків. Чеки проситься виписувати на Children of Chornobyl Relief Fund — Separator і переслати на адресу: Shilder of Chornobyl Relief Fund, 272 Old Short Hills Rd., Short Hills, N. J. 07078.

Слідуючий літак із медичною допомогою від ФДДЧ відлітає в другій половині квітня. Щедрий відгук нашої громади уможливить доставу цього апарату вже тоді. В часі перед Воскресінням Христовим подумаймо про подарунок цим дітям — можливість одужання і життя.

Оксана Бакум

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КИЇВ. — Міністер фінансів Петро Германчук повідомив на пресовій конференції, що Україна виконала вимоги Міжнародного валютного фонду. Уряд схвалив проєкт державного бюджету на 1995 рік, у якому дефіцит видатків над доходами становить 290 трильйонів карбованців, що відповідає 6.4 відсотка валового внутрішнього продукту. Цю вимогу і ставив МВФ, оскільки раніше джерелом погашення дефіциту був емісійний кредит Національного Банку. Тепер з'явилося три джерела покриття дефіциту: емісійний, цінні папери Уряду і зовнішня позичка. В майбутньому ж основним джерелом поповнення бюджету має стати збільшення обсягів виробництва.

ЧОРНОБИЛЬ. — Тут у ніч з 8-го на 9-го березня загерметизовано один з технологічних каналів реактора. Як повідомили в Міністерстві Екологічної Безпеки України, це унеможливить переміщення ядерного палива до усунення дефекту в разі зупинки енергоблоку.

Фахівці вважають, що герметизація „аварійним корком" не перешкоджає праці енергоблоку на повну потужність. Однак тієї ночі потужність першого і третього енергоблоків дещо знизилась з причин обумовлених вимогами праці енергосистеми.

Українські експерти вважають, що глибока реконструкція чорнобильських бльоків більше виправдана, ніж повна зупинка.

Маємо на складі нову книжку

ЗБІРНИК УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ В АШАФФЕНБУРЗІ

Упорядник: БОГДАН БОЙЧУК
Співупорядник: ОЛЕКСАНДЕР СЕРАФИН

Видання Оранізаційного Комітету колишніх учнів Ашаффенбурзької гімназії, Київ, 1993, друкарня фірми „АС", стор. 207. Ціна 25.00 дол. з пересилкою

Може півстоліття минуло від заснування Української гімназії в Ашаффенбурзі і за той час відійшли майже всі професори затратились шкільні і таборові архіви, забулись факти, події, люди. Образ гімназії складено з уривків, які збереглись в тодішній пресі, в приватних архівах та в пам'яті колишніх гімназистів і таборян. Такий складений образ неповний і трохи ідеалізований, але має мимо того велику вартість, не лише сентиментально-мемуарного порядку, але також і документально-історичну для майбутніх істориків.

Можна набувати в книгарні Свободи.
Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

Приймається оголошення

СВЯТОЧНИХ ВЕЛИКОДНІХ ПОБАЖАНЬ у „СВОБОДІ"

Адміністрація „СВОБОДИ" запрошує ВШановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Великодньому числі, що зайдуть у найдальші закутини світу.

Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

1 цаль через 1 шпальту	$ 8.00	4 цалі через 2 шпальти	$ 48.00
1 цаль через 2 шпальти	12.00	5 цалів через 2 шпальти	60.00
2 цалі через 2 шпальти	24.00	6 цалів через 2 шпальти	72.00
3 цалі через 2 шпальти	36.00	та в інших розмірах	

Оголошення приймаються

до 25-го БЕРЕЗНЯ 1995 р. за новим і старим стилями

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"SVOBODA"
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

В справі святочних оголошень до поодиноких осіб і підприємств адміністрація

ТЕЛЕФОНУВАТИ НЕ БУДЕ.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Відгукаючися на заклик Екзекутивного Комітету УНСоюзу про зложення пожертви на видавничий фонд „Свободи" на покриття підвишки за поштову пересилку газети, ви можете свої пожертви складати у вашого секретаря відділу, або посилати прямо до адміністрації „Свободи" на адресу:

30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302

Чи Ви знаєте, що УНСоюз уділяє своїм членам:

- Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- На 1-3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Або, може Ви думаєте перефінансувати існуючу позичку.

Щоб довідатись більше про гіпотечні позички просимо Вас телефонувати на число:

(201) 451-2200 або
1 (800) 253-9862 (поза Н. Дж.)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 19-го БЕРЕЗНЯ 1995 р.
Бостон, Масс. Річні загальні збори Відд. 238 ім. Евгена Коновальця відбудуться у церковній залі при парафії укр. православної церкви св. Андрія в Джамейка Плейн о год. 12:30 по пол. Членів і гостей ласкаво запрошуємо. — Рек. секретар Лариса Діяк.

НЕДІЛЯ 26-го БЕРЕЗНЯ 1995 р.
Лорейн, Огайо. Річні загальні збори об'єднаних Відділів 233-го і 50-го відбудуться о год. 3-ій по пол. в залі будинку Укр. Народного Дому. Проситься всіх членів обох Відділів прибути разом з родинами. Якщо на означений час на збори не прибуде вимагана статутом кількість членів, збори відбудуться 15 хвилин пізніше при будь-якій кількості членів. Після зборів відбудеться гутірка з перекускою. — Степан Гончарик, голова, Мирослав Сілецький, секретар.

НЕДІЛЯ, 19-го БЕРЕЗНЯ 1995 р.
Фріголд, Н.Дж. Річні збори 269-го Відд. УНСоюзу відбудуться о год. 4-ій по пол. за адресою: 180 Sheffield Dr. Freehold, N.J.— Управа.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ!

✻ ПРАЦЯ ✻

ПОШУКУЄМО мужчин і жінок до чищення готелів і крамниць з замешканням поза Ню Йорком, а також мужчин до будівельних робіт в Ню Джерзі з замешканням. **Тел.: (718) 389-6747**

✻REAL ESTATE✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻